

A kutatómunkában a legfőbb értékteremtő maga az ember

Beszélgetés Keserű György Miklóssal, az MTA TTK főigazgatójával

Keserű György Miklóst, a Richter Gedeon Vegyészeti Gyár vezető munkatársát 2012. november 28-án nevezték ki az MTA új Természettudományi Kutatóközpontjának főigazgatójává. Azóta már túl van egy szervezeti átalakuláson, és beköltöztek a lágymányosi új központi épületbe is. Közös megegyezéssel csak most került sor bemutatkozó beszélgetésre Kiss Tamás felelős szerkesztővel.

– Lezajlottak az intézeti értékelések és az ezzel kapcsolatos szervezeti átalakulások az újonnan létrejött Természettudományi Kutatóközpontban. Kaphatnánk egy rövid összefoglalást ennek eredményéről?

– Az MTA TTK az Akadémia legnagyobb kutatóközpontja. Az intézetekben több mint hatszáz munkatárs dolgozik. Olyan komplex rendszereket vizsgálunk, mint az ember, az anyag és a környezet. Ezeknek az összetett szerveződéseknek a tanulmányozása multidiszciplináris megközelítéseket igényel: ezért a TTK intézeteiben egyaránt dolgoznak vegyészek, biológusok, fizikusok, orvosok, pszichológusok és mérnökök. Egy ilyen szervezet hatékony működtetéséhez nélkülözhetetlenek a modern szervezetfejlesztési és vezetési módszerek. Az elmúlt év elején, a szervezeti integráció részeként, döntöttünk a TTK kutatócsoportjainak értékeléséről: ennek során felmértük a kutatóegységek elmúlt hároméves tudományos teljesítményét, valamint értékeltük kutatási stratégiájukat és a következő három évre megfogalmazott kutatási terveiket.

A felmérés eredményeképpen a kutatócsoportokat az értékelő bizottságok három kategóriába sorolták. A kiválósági kutatócsoportok olyan kutatóegységek, amelyek nemzetközi szinten jelentős kutatási eredményeket értek el és saját jogon képesek nemzetközi (EU, USA, egyéb) forrásokat elérni. A törzs kutatócsoportok tudományos eredményeik alapján nemzetközi szinten ismertek, és saját jogon vagy más csoportokkal együttműködve rendszeresen sikeresen szerepelnek hazai alap kutatási pályázatokon és/vagy rendszeresen végeznek gazdaságilag is sikeres alkalmazott kutatásokat. Végül a fejlesztendő közé soroltuk azokat a csoportokat, amelyek tudományos eredményeik alapján a szakterület nemzetközi szintjétől elmaradnak, illetve az intézet profiljába nem illeszkedő tevékenységet végeznek, és jelenleg nem kellően finanszírozottak vagy a jövőben nem finanszírozhatóak. A TTK kutatócsoportjai közül 31 kiválósági, 16 törzs, 5 fejlesztendő kutatóegységet azonosítottunk. Büszkéek vagyunk arra is, hogy a TTK intézeteiben 11 Lendület-kutatócsoport működik.

– Szűntek is meg kutatóegységek, vagy a 74 kutatóegység 52 csoportra csökkenése mind az összevonások eredménye?

– Valójában nem szűnt meg kutatóegység, összevonások történtek, és egy jelentős átszervezéssel létrehoztuk nagyműszerekinkből a Műszerközpontot, hogy a kutatócsoportok tematikus

kutatásokra szerveződjenek és ne egy-egy nagy műszer köré, annak eltartására/fenntartására, munkával való kiszolgálására. A Kutatóközpont nagy vonalakban gondoskodik a Műszerközpont fenntartásáról, a műszerek használatához a kutatócsoportok persze hozzájárulnak. Az átszervezés mondhatni fájdalommentesen történt, aktív kutatót nem kellett elküldeni, ami nagy eredmény. Ma a TTK létszáma 740 fő, ebből tudományos kutató 480 fő.

Az értékelés eredményét három területen hasznosítottuk. Egyrészt ennek alapján alakítottuk ki a további működés szervezeti kereteit. Másrészt az eredmények fontos támpontul szolgálnak a kutatóegységek teljesítményelvű finanszírozási rendszerének kialakításához. Végül a kutatócsoport-vezetőket is az értékelés alapján neveztük ki.

– Hogyan értékelték az egyes egységeket?

– A kutatóegységek értékelése során az MTA támogatott kutatócsoportjainak pályázati feltételeit használtuk fel. Abból indultunk ki, hogy egy egyetemen működő MTA-kutatócsoport létrehozásához szükséges feltételeknek nyilvánvalóan a kutatóintézet-hálózatban működő kutatóegységekre is érvényesnek kell lenniük. A TTK kutatóegységei először elkészítették az értékelés alapját képező beszámolóikat, amelyekben kitértek a kutatócsoport 2010 és 2012 között végzett kutatásaira és ezek eredményére, a kutatócsoport tagjainak tudományometriai mutatóira, a pá-

lyázati és ipari megbízási aktivitásra, valamint a jövőben tervezett kutatások koncepciójára és az elkövetkező három év részletes kutatási tervére.

A kutatócsoportok értékelésére intézetenként héttagú bizottságot hoztunk létre. A kutatóegységektől a bizottsághoz beérkezett minden egyes értékelési anyagot két referens véleményezett. A bizottsági munka a referensek véleményének ismertetésével kezdődött, ezt egy három lépésből álló értékelési folyamat követte. A bizottság tagjai az elmúlt három év eredményei, a tudományometriai, pályázati és megbízási adatok, valamint a tervezett kutatások koncepciója és munkaterve alapján előbb rangsorolták az adott intézet kutatóegységeit (kvalitatív értékelés). Ezt követően a kutatóegységeket a fenti szempontok alapján pontozták (kvantitatív értékelés). Végül az átfogó értékelés során a referensek véleménye, a rangsor és az egyes kutatóegységek értékelési pontszáma alapján átfogó véleményt alkottak és a kutatócsoportokat a kiválósági, törzs és fejlesztendő kategóriák valamelyikébe sorolták.

– Milyen mértékű mozgást váltott ki az intézet életében a szakmai értékelés indította szerkezeti átalakulás?

– Az értékelés eredményei alapján több esetben vontunk össze kutatóegységeket. A bizottsági ajánlásoknak megfelelően egyes csoportoknál tematikai váltásra vagy a kutatóegység által művelt témák átrendezésére is szükség volt. Szervezeti szinten a TTK több mint 70 kutatóegységéből 52 kutatócsoportot hoztunk létre. Az értékelés óta eltelt fél év tapasztalatai alapján a TTK kutatóegységeinek racionalizálásában további lehetőségek vannak, amelyeket közösen végiggondolva az idei év első negyedében kialakulhat a kutatóközpont új kutatási szervezete.

– Szóltak-e más szempontok is a szerkezeti átalakulás mellett? Körülbelül milyen arányban iniciálták az átalakulásokat a szakmai teljesítmények és az egyéb szempontok?

– Az MTA kutatóintézet-hálózatában 2013-ban a legfontosabb feladat a kutatócsoport szerkezetre történő áttérés volt. Az MTA TTK esetében az átalakulás mellett további szempontok is szóltak, amelyek a koncepcionális értelemben megújult felső vezetéssel és az új infrastruktúrába való átköltözéssel hozhatók kapcsolatba. A szervezeti átalakulás, a vezetés átalakulása, valamint az infrastruktúraváltás egyedülálló lehetőséget teremtett számunkra ahhoz, hogy újragondoljuk küldetésünket, stratégiánkat és kutatási portfóliónkat.

Az átalakulás elsődleges szempontja a szakmai, tematikai megújítás volt. Emellett a TTK-ban célul tűztük ki a kutatási tevékenységhez leginkább illeszkedő, a lehető legkevesebb szervezeti szinten működő, lapos szervezet kialakítását. Ennek keretében a kutatócsoport szerkezetre való áttéréssel egy időben az intézetek korábbi, hierarchiára alapuló szervezetét is átalakítottuk. A létrejött szervezetben három – kutatócsoport, intézeti és kutatóközponti – működési szintet hoztunk létre. 2014 januárjától a TTK kutatócsoportjai munkájukat szakmai önállósággal és ehhez kapcsolódó gazdasági függetlenséggel végzik. A kutatócsoportok szakmai koordinációja és a költségvetési források elosztása intézeti szinten valósul meg. A kutatóközponti szervezet pedig a kutatócsoportok gazdasági, jogi, pályázati, humánpolitikai, valamint kommunikációs támogatásáért felelős.

– Mennyire fogadta egyetértés az átszervezési döntést?

– A szervezetfejlesztési folyamat kezdetén helyzetértékelést végeztünk, amelynek során fókuszcsoporthoz interjúkat és online kérdőív segítségével felmértük a szervezet értékeit. Szervezeti és vezetési dimenziókban vizsgáltuk a szervezet állapotát, valamint a változásokhoz való viszonyt. A felmérés eredményei alapján a

munkatársak közel 60%-a a változásokat szükségesnek ítélte és bízott azok sikerességében. A változások megítélésében természetesen más nézetek is megjelentek, ám bízom abban, hogy a szervezeti szintek számának csökkentése és a kutatócsoport szinten megvalósuló nagyobb autonómia a munkatársak legtöbbjére számára az önálló és felelős működés lehetőségét fogja jelenteni.

– Változott-e az intézet irányítási struktúrája?

– Az MTA TTK-t a főigazgatóból, helyetteséből, valamint a gazdasági igazgatóból álló management irányítja. Legfőbb döntéshozó szervünk az igazgatótanács, amely a felső vezetés mellett az intézetek igazgatóiból áll. Az igazgatótanács munkáját az intézetek képviselőiből létrehozott stratégiai munkacsoport segíti. A gazdasági területen a hatékony működés érdekében önálló gazdasági kabinetet működtetünk. A szakmai stratégiai döntések intézeti szinten, a szakmai operatív működéssel kapcsolatos döntések pedig kutatócsoport szinten születnek.

– Hogyan tervezitek a munka eredményességének folyamatos nyomon követését, értékelését?

– Az elmúlt évben a szakmai működést kutatócsoport szinten vizsgáltuk. Ezt várhatóan három év múlva ismételjük meg. Az egyéni kutatói értékelés módszertanára a kutatóközpont tudományos tanácsa (KUTTA) most dolgozza ki javaslatát, amely alapján rövidesen megszületik a TTK minősítési szabályzata. Az éves szintű egyéni teljesítményértékelés rendszerét idén januártól vezettük be. Ennek során a kutatócsoport vezetői a csoport tagjaival közösen meghatározzák az adott év legfontosabb egyéni feladatait, azonosítják az ehhez szükséges kompetenciákat és ezek szintjét, szükség esetén gondoskodnak azok fejlesztéséről és az év elteltével közösen értékelik a feladatok teljesülését.

– Az intézetnek hagyományosan jó volt a kapcsolata az egyetemekkel; mennyiben tekinted ezt a továbbiakban is folytatandó és erősítendő tényezőnek? Különösen a doktorandusz-képzésre gondolok.

– Az MTA TTK új kutatóháza a lehető legjobb helyszínen, a látványos egyetemi kampuszon helyezkedik el. A beköltözéssel a kutatóközpont egyetemi kapcsolataiban is egészen új lehetőségek adódnak: ezt felismerve kötöttünk új együttműködési megállapodásokat szomszédainkkal, az ELTE-vel és a BME-vel. Az új épület ünnepélyes átadásának napján aláírt keretszerződésekben kölcsönösen elköteleztük magunkat az oktatásban és képzésben való együttműködésben mind graduális, mind pedig posztgraduális szinten. A jelenleg is működő közös laboratóriumaink mellett megteremtettük a lehetőséget újabb, közös üzemeltetésű laboratóriumok létrehozására is. A pályázati együttműködés területén olyan új modellt dolgoztunk ki, amely abban az esetben is lehetővé teszi a közös pályázást, ha konzorciális szerződés megkötésére nincs lehetőség. Megállapodtunk továbbá abban, hogy nagy értékű műszerparkunkat összehangoltan, közösen fejlesztjük és az ebből adódó lehetőségeket a hatékony működtetés érdekében közösen használjuk ki.

Hasonló megállapodást írtunk alá korábban a Pannon Egyetemmel, és tárgyalásokat kezdtünk a Semmelweis Egyetemmel, valamint a Szegedi Egyetemmel. Magyarország erőforrásai végesek, ezért mindannyiunknak élnünk kell a kölcsönös bizalmon és megbecsülésen alapuló együttműködések erejével. Biztos vagyok abban, hogy a földrajzi közelség és egyetemi kapcsolataink magasabb szintre emelése kölcsönös előnyöket jelent mindannyiunk számára.

– Az iparból kerültél az intézet élére. Ez jelenthet gyakorlatiasabb szemléletet. Van-e olyan gondolatod, hogy a TTK-nak gyakorlat orientáltabb kutatásokkal kellene foglalkoznia? Megfogalma-

zódott-e ilyen elvárás a kormányzat vagy az MTA legfelső vezetése részéről? Te hogy látod ezt a kérdést?

– Az MTA TTK intézeteiben alap kutatások, alkalmazott kutatások és fejlesztések folynak. Vannak intézeteink, amelyek döntően alapkutatással és vannak olyanok is, amelyek főleg alkalmazott kutatásokkal foglalkoznak. Véleményem szerint a két területet nem érdemes szétválasztani, mivel az alap kutatások és a gyakorlat orientált fejlesztések kölcsönösen megtermékenyítik egymást. Pályafutásom során szerencsés voltam, mert a gyógyszeripari kutató-fejlesztő munka mellett mindvégig lehetőségem volt alap kutatási tevékenységet is végezni. Ezek a tapasztalatok megerősítenek abban, hogy a két terület nemcsak megfér egymás mellett, hanem jelentősen hozzájárulhatnak egymás eredményeihez.

A TTK esetében a legfontosabb az alap- és alkalmazott kutatások kiegyensúlyozott arányának biztosítása. Ez lehetőségeket teremt a kutatóközpont multidiszciplináris megközelítéseiből adódó specifikus előnyök kihasználására, valamint a sokszínű kutatói attitűd hatékony támogatására. Az új kutatóépület földrajzi elhelyezkedése ebből a szempontból is új lehetőségeket tartogat. Hagyományosan erős gyógyszeripari, anyagtudományi és környezetvédelmi kapcsolataink mellett már most tárgyalásokat folytatunk az Infopark nagy nemzetközi vállalataival az együttműködésben rejlő lehetőségek eredményes kihasználása érdekében. Az év elején indult Horizon 2020 programok az akadémiai- ipari kapcsolatoknak különösen alkalmas kereteket biztosítanak.

– Mi a helyzet a mérési szolgáltatásokkal? Különösen, hogy rá vagyok szorulva a bevételek fokozására, hiszen a költségvetési támogatás növekedésére nemigen számíthatok.

– A Műszerközpont jelentős szabad mérési kapacitással rendelkezik, amit hasznosít kifelé is.

– A társadalom, a média aktív közreműködésével, elég negatív képet alakított ki magában a természettudományokról. Mint az egyik nagy érintett MTA-kutatóintézet, hol tudtok ti segíteni ennek a képnek a megváltoztatásában? Mit próbáltok tenni a természettudományok imázsának javítása érdekében?

– Az MTA TTK küldetésében kiemelt szerep jut a természettudományok népszerűsítésének. Közpénzből finanszírozott szervezet lévén működésünk már középtávon sem képzelhető el társadalmi támogatottság nélkül. Az MTA évek óta sikeres programjaihoz csatlakozva a TTK is igyekszik ezeket a kapcsolatokot erősíteni. Sok jó példa van erre: a Tudomány Napjához kapcsolódó rendezvények, a Kutatóintézetek Nyitott Kapukkal program, valamint nagy öröm számunkra, hogy idén márciusban az MTA KOKI partnereként részt vettünk az Agykutatás Hete rendezvénysorozat programjaiban.

A társadalmi kapcsolatok további javítása érdekében jelenleg alakítjuk ki a TTK új kommunikációs stratégiáját, amellyel az MTA Kommunikációs főosztályával, az ELTE és a BME kommu-

Az MTA TTK Szerves Kémiai Intézetének laboratóriumában: Moórné Hunyadi Beatrix és Dobi Zoltán

nikációs szervezeteivel közösen kívánjuk a természettudományok és ezen belül a kutatóközpont legújabb eredményeit bemutatni a nagyközönségnek. Terveink alapján ebben az MTA TTK új látogatóközpontja mellett újszerű, elsősorban a fiatal célcsoportok irányában hatékony kommunikációs eszközök is a segítségünkre lesznek.

– Milyen kapcsolatot próbáltok meg építeni a középfokú oktatással, ahol a fiatalok még „romlatlanok”, fogékonyak az újra, kevésbé vannak előítéleteik, vonzódnak az izgalmas felfedezésekhez.

– Ebből a szempontból a középiskolások a társadalom legfogékonyabb rétege, szá-

mukra a kutatóközpont két intézete is évek óta szervez sikeres kutatótáborokat. Érdemes megemlékeznünk a Szépvölgyi János főigazgató-helyettes által kezdeményezett AKI Kíváncsi Kémikus táborról, valamint a Bársony István igazgató által indított MFA-kutatótáborról. A korábbi években a Kémiai Kutatóközpont főigazgatója, Pálinkás Gábor akadémikus indított a középiskolások között nagy népszerűségnek örvendő lapot, a Kémiai Panorámát. Reményeink szerint ez évtől az újság online verzióban szolgálhatja tovább a középiskolások tájékoztatását és elkötelezését.

– Milyen mértékű a fiatal kutatók tartós külföldi elvándorlása az intézetből? Milyen életpályamoddellel sikerül nekik perspektívát nyújtani itthon?

– Nagyon büszkék vagyunk rá, hogy a TTK tudományos munkakörben foglalkoztatott munkavállalóinak több mint 60%-a 40 év alatti kutató. A kutatóközpont tehát fiatal és dinamikus közösség; ez az elmúlt években sokak számára jelentett vonzerőt. Az összesen 11 Lendület-kutatócsoportvezető nagy része külföldről tért haza, és a most induló Nemzeti Agykutatási Program konzorciális partnereként a TTK újabb, külföldről hazatérő kutató számára biztosít kutatási lehetőséget. Természetesen a kutatói életpályának része kell, hogy legyen a külföldi tapasztalatok megszerzése, azonban a TTK minden sikeres kutatót visszavár. Sőt, saját forrásainkat is felhasználva igyekszünk ehhez a visszatéréshez megfelelő körülményeket teremteni.

Az MTA kutatóintézet-hálózatában működő és a juttatásokhoz kapcsolt minősítési rendszer megfelelő alapot teremt a kutatói életpályamoddellel működtetéséhez. Ugyanakkor meggyőződésem, hogy intézményi szinten is sokat tehetünk a tehetséges kutatók megbecsüléséért és megtartásáért. Ebben is előrelépést jelenthetnek a kutatócsoporti szerkezetre történt szervezeti áttérés, az önálló és gazdaságilag felelős működés lehetősége, valamint az új épület által nyújtott egyedülálló infrastrukturális adottságok.

– Fontos volna ugyanakkor egészséges mobilitás az itthon és külföld, a kutatóintézet és ipar, a kutatóintézet és egyetem, a főváros és vidék között, ami nem nagyon jellemző Magyarországon. Hogyan lehetne ezt elősegíteni?

– A hazánkban jellemző szociokulturális tényezők, valamint a gazdasági lehetőségek jelentős mértékben meghatározzák a magyar munkavállalók hagyományosan alacsony mobilitását. Mind-

ennek ellenére úgy gondolom, a kutatási területen korábban is nagyobb mozgékonyság volt jellemző, és az MTA kutatóintézet-hálózata az átszervezést követően vonzó célponttá vált a kutatómunka iránt elkötelezett fiatalok számára. A TTK-ban a saját tudományos műhelyekben nevelkedett kutatók mellett sokan vannak, akik egyeteméről, sőt többen az iparból érkeztek. A TTK közössége befogadó közösség, amely mindig nyitva áll a kutatóközpont tematikájába illeszkedő, kiemelkedő eredményeket elért kutatók számára.

Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy természetesen a mi lehetőségeink is korlátosak. Ezért a nagyobb mobilitást nemcsak a kutatási lehetőségek és a szakmai közösség magas színvonalával, hanem megfelelő foglalkoztatáspolitikával is szükséges segíteni. Ennek érdekében alakítottuk ki a TTK foglalkoztatási stratégiáját, amely a korábbi határozatlan idejű, sokszor részállású alkalmazások helyett a határozott idejű szerződéses munkavállalást, a pályázati forrásokon történő foglalkoztatást és a teljes munkaidős alkalmazást részesíti előnyben. A Kutatóközpontban 740-ből 240 főt, ami a létszám harmada, pályázati forrásokon alkalmazunk.

– Milyen mértékű a TTK részvétele a kutatási pályázatokban? Legfontosabbnak az európai uniós pályázatokban való részvételt gondolnám, amelyekben a hazai részvétel a kezdeti sikerek után látványosan romlott az utóbbi 10–15 évben.

– A TTK költségvetésének közel 40%-át pályázati forrásokból teremti elő, ami éves szinten több milliárd forintos bevételt jelent számunkra. Kutatócsoportjaink jó eredménnyel szerepeltek az Európai Unió FP6 és FP7 keretprogramjaiban, támogatásokat tudtak elnyerni az amerikai pályázati rendszerekben is és van ERC által támogatott kutatócsoportunk is. A pályázati eredményesség növelése és az új Horizon 2020 programokra történő hatékony felkészülés érdekében az elmúlt évben létrehoztuk és megerősítettük a TTK pályázati irodáját. Stratégiai partnereinkkel, az MTA-kutatóintézet hálózat tagjaival, az egyetemekkel és ipari szereplőkkel számos sikeres konzorciális pályázatot adtunk be. Ezek közül volumenük alapján az elmúlt évben említést érdemelnek az innovációs alap terhére elnyert pályázataink, a Versenyképességi és Kiválósági Szerződés keretei között kiírt és a Richter Gedeon Nyrt.-vel elnyert biotechnológiai pályázatunk, valamint a Nemzeti Agykutatási Program keretei között elnyert támogatások.

A hazai és nemzetközi pályázati lehetőségekről készült elemzéseink egyértelműen mutatják, hogy hazánkban és a legtöbb európai országban a nemzeti források csökkennek, miközben egyre jelentősebb közösségi szintű pályázati lehetőségek nyílnak meg. Ezért a TTK pályázati stratégiájának fókuszában az európai és hazai kezelésű európai uniós forrásokra kiírt pályázatok

állnak. Ezek a pályázatok legtöbbször konzorciális megállapodást igényelnek, amihez jó alapot teremtenek a TTK hagyományosan erős akadémiai, egyetemi és ipari kapcsolatai.

– Megnyugtató, hogy az előd intézmények nem nagyon szenvedték meg a nemzetközi forrásokból való csökkenő részesedést, és a TTK felkészült a külső források megszerzésének jövőbeni fokozott kényszerére.

Az év elejétől új helyen kezdtétek a munkát. Most kezdtétek belakni az új épületet. Sok előnnyel jár az új központi elhelyezés Lágymányoson a korábbi széttagoltsággal szemben. Hogy érzitek magatokat?

– Az MTA TTK-nak korábban öt telephelye volt, és ez jelentős mértékben befolyásolta a kutatóközponti működést. A gazdasági és támogatási funkciók tekintetében sokszor okozott késedelmet, ami nehezítette kutatócsoportjaink hatékony működését. A költözéssel a Műszaki Fizikai és Anyagtudományi Intézet (MFA) kivételével a TTK intézetei egy telephelyre kerülnek, ami a gazdasági és támogatási folyamatok átszervezésével a kutatócsoportok számára is jobb munkafeltételeket jelent. Az MFA továbbra is a csillebérci telephelyen folytatja munkáját, ezért az MFA esetében a napi működéshez szükséges jogkörök átruházásával, valamint az elektronikus ügyvitel idei bevezetésével teremtünk az eddigieknél jobb feltételeket. Jelenleg folyik a kutatócsoportok működés szempontjából kulcsfontosságú gazdasági folyamatok hatékonysági elemzése, amelyben fontos szerep jut a kutatócsoportvezetők visszajelzéseinek és külső tanácsadók szakértő tevékenységének.

Az új kutatóház valamennyiünk számára eddig nem ismert lehetőségeket kínál. Az új infrastruktúra kifejezetten a TTK munkacsoportjai számára tervezett laboratóriumokkal ténylegesen 21. századi feltételeket biztosít. Az idén megvalósított szervezetfejlesztéssel elértük, hogy az új épületbe hatékony és koncentrált kutatási stratégiával bíró szervezet költözött be. A birtokbavétel öröme és az első lépések kihívása után a világszínvonalú épület a TTK igazi otthonává lesz.

– Köszönhetően vendéglátóimnak, az épület rövid bejárása során magam is meggyőződhettem róla: öröm itt dolgozni. Reméljük, az építők kiváló munkájának köszönhetően néhány év múlva is ugyanezt mondhatják el a bentlakók.

– Az MTA TTK, a BME, az ELTE és az Infopark több mint 1000 kutatójával és fejlesztőjével itt esélyünk van arra, hogy Közép-Európa egyik legjelentősebb tudáscentrumát hozzuk létre. Biztos vagyok benne, hogy a versenyképes környezet, a korszerű infrastruktúra és a megújult szervezet együtt tesz képessé bennünket arra, hogy betölthessük tudományos, oktatási és társadalmi küldetésünket.

Cicero azt mondta, hogy a ház becsületét a házigazda adja meg, és nem a ház a házigazdának. Fokozottan igaz ez a kutatómunkában, ahol a legfőbb értékteremtő maga az ember. Mostantól tehát rajtunk, kutatókon a sor. Kutatócsoportjaink eredményességére és szakmai partnereink támogatására építve biztos vagyok abban, hogy az MTA Természettudományi Kutatóközpontja sikert, elismertséget és megbecsülést hoz a magyar tudományos közösség és egész Magyarország számára.

– Olvasóink nevében is kívánjuk ezen célok maradéktalan teljesülését! Az intézmény méltó örököse legyen elődeinek. Világra szóló tudományos sikereket kívánunk, melyekről lapunk hasábjain is hírt fogunk adni. Köszönöm a beszélgetést.

2014. tél-tavaszi

Kiss Tamás